

Sprawozdanie

Komisji drogowej w przedmiocie przyznania praw emerytury dróżnikom dróg krajowych.

Wysoki Sejmie!

Wydział krajowy, uchwałą Wysokiego Sejmu z dnia 1. lutego 1896, otrzymał polecenie zbadania petycji dróżników dróg krajowych o przyznanie praw emerytury i przedłożenia odpowiednich wniosków.

W wykonaniu tej uchwały przedłożył Wydział krajowy w powyższym przedmiocie wnioski, które uchwałą Wysokiego Sejmu z dnia 28. grudnia 1897 odesłane zostały do komisji drogowej.

Wydział krajowy oświadcza się za przyznaniem emerytury i za wysokością zaopatrzenia dróżników dróg krajowych, wdów ich i sierot według norm ustanowionych dla dróżników dróg rządowych.

Dróżnikom dróg rządowych, po 10 letniej służbie przysługuje prawo otrzymania caru z łaski, zaś po 35 letniej otrzymują najwyżej 6 złr. 30 ct. miesięcznie czyli 75 złr. 60 ct. rocznie.

Wdowy po dróżnikach, którzy wysłużyli 35 lat otrzymują najwyżej 6 złr. 30 ct. miesięcznie czyli 75 złr. 60 ct. rocznie.

Sieroty (chłopcy do lat 14, dziewczęta do lat 12) po dróżnikach, którzy wysłużyli 35 lat, po 90 ct. miesięcznie czyli 10 złr. 80 ct. rocznie, pod tym jednak warunkiem, by wysokość datków sierocińskich dla wszystkich razem dzieci nie przewyższała połowy zaopatrzenia, które matka lub macocha pobierała, a w nadzwyczajnych nie przewyższała $\frac{2}{3}$ zaopatrzenia matki.

Na podstawie przedłożonych dat, dotyczących wieku i czasu służby dróżników dróg krajowych, pozostających w służbie krajowej, zaznacza Wydział krajowy, że w najbliższej przyszłości trzech dróżników uzyska emeryturę, co wymagać będzie wydatku w kwocie 300 złr., kilku zaś innych uzyska prawdopodobnie ze względu na starość dary z łaski, których łączna suma wyniesie około 500 złr., doliczywszy nadto ewentualne zaopatrzenie wdów po dróżnikach w sumie około 200 złr., ogólny na ten cel wydatek roczny uczyniłby około 1000 złr., a zważywszy, że dotychczasowy wydatek na jednoroczne odprawy dla dróżników i wdów do dróżnikach wynosił przeciętnie rocznie 300 złr., to przeciętny wydatek roczny na zaopatrzenie dróżników zwiększy się o 700 złr.

Komisya drogowa uważa przyznanie dróżnikom dróg krajowych praw emerytury za rzecz słuszną i wskazaną.

Słuszność bowiem wymaga przyznania zaopatrzenia na starość po 35 letniej zadawalniającej służbie dróżnikom dróg krajowych, i zrówniania ich z dróżnikami dróg rządowych, pobierającymi wyższe pensye, przynajmniej co do praw emerytury.

Komisya drogowa mniema, że wydatek z przyznaniem tego prawa połączony, zrównoważony zostanie tą korzyścią, że wzmoże liczbę odpowiednich kandydatów, zachęci do wytrwania w służbie i będzie bodźcem do gorliwego wypełniania obowiązków, bo tylko pod tym warunkiem emerytura przyznana być może.

Na podstawie powyższych wywodów, komisya drogowa wnosi :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

1) Dróżnikom w służbie przy drogach krajowych należy policzyć lata, przepędzone nieprzerwanie w służbie przy drogach krajowych, licząc od dnia złożenia przysięgi służbowej ;

2) dróżnicy po wysłużeniu nienagannie dziesięciu lat, w razie nieudolności do dalszej służby z powodu kalectwa lub choroby mogą otrzymać dar z łaski ;

3) po dłuższej niż 35 letniej służbie otrzymują dróżnicy przy drogach krajowych najwyżej po 8 złr. 10 ct. miesięcznie ;

4. Wdowy po dróżnikach, którzy pozostawali przy drogach krajowych dłużej niż 35 lat, otrzymają jako zaopatrzenie najwyżej po 6 zł. 30 ct. miesięcznie ;

5) sieroty do dróżnikach (w razie śmierci obojga rodziców a mianowicie chłopcy do lat 14, dziewczęta do lat 12) otrzymają najwyżej 90 ct. miesięcznie, pod warunkiem, by wysokość datków sierocińskich dla wszystkich razem dzieci nie przewyższała połowy zaopatrzenia, które matka lub macocha pobierała, w nadzwyczajnych zaś wypadkach nie przewyższała $\frac{2}{3}$ zaopatrzenia matki ;

6) dróżnikom dotychczas w służbie krajowej pozostającym o ile od nich nie wymagano złożenia przysięgi służbowej przy objęciu obowiązków, policzony będzie czas służby od dnia jej rozpoczęcia, a gdyby ten dzień nie dał się oznaczyć, od daty dekretu nominacyjnego ;

7) do zaopatrzenia powyżej oznaczonego, będą mieli prawo tylko tacy dróżnicy, którzy zadawalniająco pełnili swoje obowiązki przez cały czas służby.

Lwów dnia 18. stycznia 1898.

Przewodniczący :

Sala.

Sprawozdawca :

Urbański.